

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1936.

Första kammaren.

Nr 8.

Onsdagen den 12 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2 e. m.

Herr statsrådet *Möller* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 67, med förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om kreditspärr;

nr 68, angående anslag till vissa byggnadsarbeten vid statens sinnessjukhus; och

nr 70, angående bidrag till specialutbildning av barnsjuksköterskor.

Herr statsrådet *Vennerström* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 63, angående villkoren för pension åt visst indelt manskap vid marinen;

nr 64, angående överlämnande av visst markområde till Ljungbyheds municipalsamhälle;

nr 65, angående ersättning till Axel Bernhard Axelson i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring; och

nr 71, angående åtgärder till sockerbetsodlingens uppehållande.

Justerades protokollen för den 5 och den 8 innevarande månad.

Anmäldes och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 18, till Konungen i anledning av vissa utav Kungl. Maj:t under riksstatens åttonde huvudtitel gjorda framställningar angående anslag till kommunala och enskilda anstalter för yrkesundervisning.

Anmäldes och godkändes jordbruksutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 19, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förstärkning av nionde huvudtitelns anslag till kommittéer och utredningar genom sakkunniga;

nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avlönings- och pensionsförhållanden för kronojägaren å indragningsstat vid domänverket E. J. Grafström; samt

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående rätt för distriktsveterinär att för löneklassplacering tillgodoräkna viss föregående tjänstgöring.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott Kungl. Maj:ts proposition nr 60, med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Föredrogos och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 61, angående lån till Jönköpings läns landsting för anskaffande av materiell för yrkesundervisningen vid Höreda skyddshem; och

nr 62, angående understöd åt föreningen till minne av Konung Oscar I och Drottning Josephina för verksamheten vid åkerbrukskolonien Hall.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott herr *Lindhagens* motion, nr 303, med tillägg av expropriationsrätt m. m. till propositionen nr 46 om jordanskaffningsverksamhet inom Västerbottens och Norrbottens län.

Ang. förstärkning av socialstyrelsens avlöningsanslag.

Föredrogs statsutskottets memorial nr 24, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut angående förstärkning av visst anslag under femte huvudtiteln.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts i proposition nr 19 punkten 1 framställda förslag hade utskottet i sitt utlåtande nr 15 punkten 1 hemställt, att riksdagen måtte medgiva, att för förstärkning av det under femte huvudtiteln för budgetåret 1935/1936 anvisade förslagsanslaget till socialstyrelsen: Avlöningar, posten grundavlöningar m. m. till övrig icke-ordinarie personal, finge till nämnda anslag från det för samma budgetår anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter överföras ett belopp av 10,200 kronor.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hade första kammaren visat punkten åter till utskottet, under det andra kammaren bifallit vad utskottet under samma punkt hemställt.

Med anledning av vad sålunda förekommit hade utskottet i det nu föreliggande memorialet hemställt, att första kammaren måtte fatta beslut rörande punkten 1 i statsutskottets utlåtande nr 15.

Till följd härav föredrogs nu ånyo ifrågavarande punkt.

Herr **Reuterskiöld**: Herr talman! I frågans nuvarande läge kan det ju icke bli tal om annat än ett val mellan bifall och avslag å den föreliggande punkten; men, herr talman, jag tillåter mig i allt fall påpeka det yrkande, som jag hade ansett önskligt skulle här föreligga, men som icke kan av en enskild kammarledamot framställas, därför att det förutsätter anknytning till en motion, som icke finns, under det att det kunde framställas av utskottet, om utskottet hade velat.

Det tredje yrkande, som jag här avser och som hade varit det naturliga och riktiga, skulle ha gått ut på ungefär det, att riksdagen medger Kungl. Maj:t att av tillgängliga medel, d. v. s. kassafonden, under budgetåret utbetala det här ifrågavarande beloppet, men förklarar samtidigt, att täckning för detsamma skall upptagas av riksdagen i nästkommande års budget. Det är en naturlig väg att gå, och det förvånade mig ju ganska mycket, att när förslaget om återremiss förra gången väcktes, det blev en sådan uppståndelse på regeringsbanken, liksom om icke regeringsbanken hade fattat innebörden, och denna uppståndelse fortplantade sig sedermera till vissa statsutskottsledamöter. Jag erinrar om att den verkan var icke omedelbar utan när herr andre vice talmannen begärde votering, hade han — jag vill icke säga besinnat sig, ty då hade aldrig något yrkande kommit, men han hade åtminstone — hunnit samla sig till en handling vilken som helst och så kom då yrkandet om votering, icke vid denna första punkt, utan vid den andra punkten, som var en följdpunkt! Den enda, som var konsekvent i denna inkonsekvens, var voteringsmaskinen, som strejkade och icke ville vara med på inkonsekvensen!

Ang. förstärkning av socialstyrelsens avlöningsanslag. (Forts.)

Nu är naturligtvis spörsmålet: Vad är det för skillnad mellan att bifalla utskottets förslag och bifalla ett yrkande sådant som det, jag nyss ansåg hade bort framställas? Ja, skillnaden är den, att när man nu bifaller utskottets hemställan, som ju kammaren kommer att göra, så besluta kammaren och riksdagen, eftersom andra kammaren redan gjort det, omedelbart *att ur kassafonden taga detta belopp*. Det finns ingenting i anslaget till oförutsedda utgifter. Det är ett förslagsanslag, disponerat av Kungen. Nu disponerar riksdagen över detta anslag såsom förslagsanslag, vilket är fullkomligt liktydigt med att riksdagen tager ur kassafonden det belopp, som erfordras. Om man icke vill gå denna väg, måste detta tagande ur kassafonden täckas, och denna täckning kommer då att ske i nästkommande års stat, när man upp-tager denna utgift, som då går in under den allmänna täckande inkomstsumman.

Mig förefaller det vara en ganska betänkelig väg, om kamrarna skulle taga sig för att mera allmänt ur kassafonden anvisa medel till täckande av utgifter under det löpande budgetåret, men det är icke någonting annat som sker än detta, då man nu bifaller, vad utskottet har hemställt. Det är ju klart, att när man har sagt A, måste man säga B. När man tagit 11,000,000 kronor, 150,000 och 100,000 kronor direkt ur kassafonden, ja, då får man också taga dessa 10,200 kronor. Det är åtminstone en konsekvens, men jag kan inte finna, att den är efterföljansvärd.

Jag kan naturligtvis icke ha något yrkande om bifall till detta, men jag kan inte heller — det vore fullkomligt onödigt — yrka avslag på detsamma, utan jag begagnar tillfället att uttala den förhoppningen, att Kungl. Maj:t i kommande propositioner icke ville gå denna väg utan begära att få göra utgiften och hemställa om täcknings anvisande i nästkommande års budget, eller, därest Kungl. Maj:t vidhåller det här sättet, som enligt min mening är felaktigt, att statsutskottet ville ha vänligheten att rätta in utvecklingen på vägar, som man kan sedermera följa, ty dessa nuvarande vägar leda till ett resultat, som man inte vill stå för, när onda tider komma.

Jag har intet yrkande.

Herr Carlsson, Carl: Det förhåller sig i varje fall på det sättet, att detta är icke något nytt, utan det är en praxis, som har tillämpats vid flera tillfällen, och jag håller före, att det varit lämpligare och till och med bättre, om den ärade talaren hade kommit med denna anmärkning något senare, d. v. s. när statsrevisorernas berättelse kommer att föredragas. Då kan det bli fråga om, huruvida man skall gå in för en ny praxis eller vidhålla den nuvarande.

Det finns en möjlighet, att man skulle kunna anordna tilläggsstater, men även detta innebär vissa svårigheter. Enligt mitt förmenande är den enklaste metoden, man har att använda, att taga medel på det sätt, som utskottet här föreslagit.

Jag ber, herr talman, att få yrka bifall till utskottets hemställan.

Herr Reuterskiöld: Den enklaste metoden är icke alltid den bästa. Det var en tid, då det inom de kommunala representationerna var mycket vanligt att anvisa medel till vissa utgifter, som icke voro upptagna i staten, av »tillgängliga medel», och då menade man, att man kunde taga i kassan. Men det är en ganska felaktig tillämpning, och den tror jag, att man allmänt kommit ifrån. Nu säger man ifrån inom kommunerna, av vilka medel man skall taga beloppen.

Den ärade talaren kanske erinrar sig, att det finns en gammal regel, som säger, att ingen kan hjälpa sin sak med att säga, att många äro, som gjort

Ang. förstärkning av socialstyrelsens avlöningsanslag. (Forts.)
hava, såsom han gjort, om det är mot lagen, det han gjort. Här är det icke emot någon skriven lag, men det är emot logikens lag och överhuvud taget mot den praktiska politikens lagar, när det gäller budget och budgetuppställning. Det är mycket möjligt, att man kan rätta till en praxis senare, men det högt lysande statsutskottet har möjlighet att ändra en felaktig praxis omedelbart, om det bara ville.

Herr statsrådet **Wigforss**: Herr talman! För att klargöra läget för kammarens ledamöter vill jag bara erinra, på samma sätt som herr Carlsson, att det ju är en ganska gammal praxis, som herr Reuterskiöld påtalat. Jag vill inte alls förneka, att herr Reuterskiöld har en kärna av sanning i vad han yttrat, nämligen att det inte är önskvärt att detta anvisande av medel via oförutsedda utgifter skulle taga en mycket stor omfattning. Men att man har förutsett och att det kan vara önskvärt att i viss utsträckning gå denna väg, därom vittnar själva bestämmelsen om den tillgång, som kallas oförutsedda utgifter. Om det emellertid vore på det sättet, att behovet att faktiskt göra tilläggsstater under löpande riksdag skulle uppträda i större omfattning, är det nog också min mening, att den riktiga vägen vore att helt enkelt formellt lägga fram en tilläggsstat. Olägenheten att gå via oförutsedda utgifter ligger nämligen däri, att man inte får anslagen redovisade på samma klara och enkla sätt som om det blir en verklig stat.

Men att gå och vänta till nästa budgetår är säkerligen en alldeles onödig omgång, utan då kan man göra som kammaren kanske erinrar sig att vi gjorde vid riksdagen år 1933, då det framlades en tilläggsstat. Det är ju en enkel sak att taga pengar från kassafonden och föra in dem på inkomstsidan och sedan göra en stat för utgifterna.

Jag vill sålunda ge herr Reuterskiöld rätt så till vida, att om det är fråga om en rad stora och återkommande anslag, är det önskvärt att gå tilläggsstatens väg och inte endast gå via oförutsedda utgifter. Men hittills förefaller det mig inte som om man gått utöver gränserna för vad som kan anses vara tillåtligt.

Herr **Reuterskiöld**: Herr talman! Jag hoppas att herr statsrådet ger mig rätt också i påståendet, att det är bättre att stämma i bäcken än i ån. Nu är förhållandet att denna praxis inte alls är så gammal. Den kom till på det viset, att man ville bli av med tilläggsstaterna, och det var mycket riktigt att man ville bli av med tilläggsstaterna. Men därav följer ingalunda att man skall gå denna väg för att man avskaffat tilläggsstaterna. Och när departementschefen säger, att själva bestämmelsen om anslaget för oförutsedda utgifter ger anledning härtill, så vågar jag verkligen på det allra bestämdaste bestrida att så är fallet. Ty bestämmelserna angående anslaget till oförutsedda utgifter innehålla i sin allmänna ingress, att konungen på detta anslag må göra sådana utgifter, som icke finnas eljest förutsedda, *om det gäller en så trängande utgift att riksdagens samtycke inte hinner inhämtas*. Men riksdagens samtycke är därmed ingalunda förutsatt för att få taga pengar ur kassafonden eller ur detta anslag, ty anslaget har ställts till Kungl. Maj:ts och icke till riksdagens förfogande. Meningen är tvärtom att riksdagen skall anvisa eller ge löfte om anvisning på *täckning av denna utgift*.

Nu har man tillämpat det hela så att detta anslag, som är ställt till Konungens förfogande och som man bestämt att Konungen icke kan förfoga över under sista delen av budgetåret, d. v. s. då riksdagen är samlad, det tar riksdagen sig för att disponera i stället. Det är att vända upp och ned på det hela, och jag kan icke finna detta vara riktigt.

Ang. förstärkning av socialstyrelsens avlöningsanslag. (Forts.)

Går man djupare in i själva saken, förhåller det sig också så, att det behövs en reform icke bara rörande villkoren för detta anslag för oförutsedda utgifter. Det är en annan punkt som är ändå viktigare, och det är att det anslag, som här förstärkes, får en sådan karaktär att förstärkning blir överflödig däri-genom att det blir förslagsanslag. I denna punkt är visserligen detta förhål-landet, det är ett förslagsanslag, ehuru med viss modifikation, men när det gäller kommittéernas 150,000 och 100,000 kronor, är det fråga om reserva-tionsanslag. Och när man har ett reservationsanslag för utgifter, som man vet icke kunna hålla sig inom reservationsanslagets ram, är det efter min mening den naturliga konsekvensen att statsutskottet vidtager den ändringen, att det *förvandlar dessa reservationsanslag till förslagsanslag*, såsom de tidigare all-tid varit. Och jag tror inte att departementscheferna — jo, jag undantager fi-nansdepartementets chef — ha mycket att erinra däremot.

Det är den saken.

Och om statsutskottet vill ägna sin uppmärksamhet åt att något se på vad de här olika anslagen innebära och hur mycket de överskridas, och om detta kunde lämna något även för kammaren mera iakttagbart resultat, tror jag ock-så att det skulle vara synnerligen lyckligt. Det är inte tillräckligt att bara förklara, att så ha vi gjort förut och så kunna vi göra i fortsättningen också!

Sedan överläggningen förklarats härmed slutad, bifölls vad utskottet i den nu föredragna punkten hemställt.

Föredrogs ånyo statsutskottets utlåtande nr 20, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning angående grunderna för bestäm-mandet av provisoriskt dyrortstillägg m. m. åt vissa befattningshavare i sta-tens tjänst jämte en i ämnet väckt motion m. m.

I den till riksdagen avlåtna, den 3 januari 1936 dagtecknade propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1936/1937 hade Kungl. Maj:t, under återopande av det vid propositionen under rubrik: »Utgifterna. För flera huvudtitlar gemensamma frågor; 2. Provisoriskt dyr-ortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst» fogade utdraget av statsrådsprotokollet över finansrörenden för samma dag, föreslagit riksdagen dels medgiva, att provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i sta-tens tjänst finge efter av departementschefen föreslagna grunder under budget-året 1936/1937 utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelades av Kungl. Maj:t; dels ock besluta, att utgifterna för det provisoriska dyrortstillägget skulle beträffande befattningshavare vid de affärsdrivande verken, bank- och fondinspektionen, sparbanksinspektionen, försäkringsinspektionen och statens pensionsanstalt bestridas från de medel, av vilka verkets eller institutionens ut-gifter i övrigt bestredes.

Vidare hade Kungl. Maj:t i nämnda den 3 januari 1936 dagtecknade propo-sition (nr 1) under fjärde huvudtiteln föreslagit riksdagen dels för beredande av provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 366,000 kronor; dels ock medgiva, ej mindre att å hyresbidragen till de beställningshavare av man-skapsgrad, till vilka lön utginge enligt i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet intagna löneplaner och som hade Stockholm såsom förläggningssort, finge under budgetåret 1936/1937 utgå tillfällig förstärkning med ett efter 240 kronor för år beräknat be-lopp, än även att härav föranledda kostnader finge bestridas från vederbörande under fjärde huvudtiteln uppförda anslag till personalens avlöning.

Ang. provi-soriskt dyr-ortstillägg m. m. åt vissa befattnings-havare i statens tjänst.

Ang. provisoriskt dyrortstillägg m. m. åt vissa befattningshavare i statens tjänst. (Forts.)

I sammanhang med Kungl. Maj:ts förevarande förslag hade utskottet behandlat en inom andra kammaren av herr *A. Hansson* m. fl. väckt motion, nr 531, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta, att provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst skulle under budgetåret 1936/1937 utgå enligt samma grunder, som gällde för budgetåret 1934/1935.

Utskottet hade i det nu förevarande utlåtandet på anförda skäl hemställt, att riksdagen måtte

a) med avslag å motionen II: 531 i vad den skilde sig från Kungl. Maj:ts förslag, medgiva, att provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst finge efter av departementschefen föreslagna grunder under budgetåret 1936/1937 utgå enligt de närmare föreskrifter, som meddelades av Kungl. Maj:t;

b) till provisoriskt dyrortstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst under fjärde huvudtiteln för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 366,000 kronor;

c) besluta, att utgifterna för det provisoriska dyrortstillägget skulle beträffande befattningshavare vid de affärsdrivande verken, bank- och fondinspektionen, sparbanksinspektionen, försäkringsinspektionen och statens pensionsanstalt bestridas från de medel, av vilka verkets eller institutionens utgifter i övrigt bestredes;

d) medgiva, ej mindre att å hyresbidragen till de beställningshavare av manskapsgrad, till vilka lön utginge enligt i avlöningsreglementet den 11 maj 1928 (nr 128) för fast anställt manskap vid försvarsväsendet intagna löneplaner och som hade Stockholm såsom förläggningssort, finge under budgetåret 1936/1937 utgå tillfällig förstärkning med ett efter 240 kronor för år beräknat belopp, än även att härav föranledda kostnader finge bestridas från vederbörande under fjärde huvudtiteln uppförda anslag till personalens avlöning.

Herr Gustafsson, Per: Herr talman! Jag vill inte taga upp någon debatt i denna fråga och kommer inte heller att framställa något särskilt yrkande. Men jag anser mig böra framhålla, att ett godtagande av statsutskottets utlåtande nu inte får tolkas så som om de, som haft en avvikande mening angående grunderna för dyrortsgrupperingen och som uttalat sitt tvivel därom i fjol, nu skulle ha frånträtt sin uppfattning.

Det är enligt min mening omöjligt för enskilda personer att på detta område komma fram med förslag, som kunna leda till några åtgärder, och när så är förhållandet, får man givetvis nöja sig med vad som föreligger. Men jag vill förklara, att med vårt godtagande av utskottsutlåtandet ha vi icke ändrat uppfattning.

Efter härmed slutad överläggning bifölls vad utskottet i det under behandling varande utlåtandet hemställt.

Herr statsrådet *Vennerström* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

nr 69, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 75 § lagen den 7 juni 1934 (nr 242) om vägdistrikt; och

nr 72, angående utbetalning av preskriberade skadestånd till viss personal vid statens järnvägar.

Föredrogos ånyo statsutskottets utlåtanden:

nr 21, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bidrag till svenska järnvägsmännens vilohemsförening u. p. a. för utvidgning av föreningens semesterhem å Hällekind;

nr 22, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande av återbetalningsskyldigheten beträffande av reparatören H. C. T. Lund oriktigt uppburna dyrtidstillägg; samt

nr 23, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under utgifter för kapitalökning gjorda framställning om anslag till studielånefonden.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Vid föredragning av Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade propositioner nr 63—65 och 67—72 blevo desamma på begäran bordlagda.

Anmälades och bordlades

statsutskottets utlåtanden:

nr 25, i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under utgifter för kapitalökning gjorda framställning om anslag till tecknande av aktier i aktiebolaget Aerotransport; och

nr 26, i anledning av väckt motion om anslag för bestridande av vissa kostnader i samband med tvist om kraftleverans från Trollhätte kraftverk;

bevillningsutskottets betänkande nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade grunder för lämnande av ersättning av statsmedel för taxeringsarbete i Stockholms stad m. m.;

första lagutskottets utlåtanden:

nr 3, i anledning av väckta motioner angående inskränkning i fråga om upp-läsan-det av världsliga kungörelser vid svenska kyrkans gudstjänster;

nr 4, i anledning av väckt motion angående förbud för politiska partier att använda främmande makters rikssymboler i sin verksamhet;

nr 5, i anledning av väckt motion rörande understöd från allmänna arvsfonden;

nr 6, i anledning av väckt motion rörande ändring av gällande införsellag; och

nr 7, i anledning av väckt motion angående vissa ändringar i gällande bestämmelser om utomäktenskapligt barns arvsrätt m. m.;

andra lagutskottets utlåtanden:

nr 4, i anledning av väckt motion angående åstadkommande av obligatorisk olycksfallsförsäkring för hela folket inom viss åldersgräns;

nr 5, i anledning av väckta motioner rörande utvidgning av den frivilliga försäkringen enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete;

nr 6, i anledning av väckt motion om viss utvidgning av den gällande obligatoriska statliga olycksfallsförsäkringen;

nr 7, i anledning av väckt motion angående lagstadgad rätt till understöd för varje behövande arbetslös;

nr 8, i anledning av väckt motion angående vidtagande av förnyad utredning om enhetsprisföretagens sociala och ekonomiska verkningar;

nr 9, i anledning av väckt motion angående vissa yrkesinspektionen berörande förhållanden; och

nr 10, i anledning av väckt motion angående förbättring av de hygieniska förhållandena å arbetsplatser med kvinnlig eller minderårig arbetskraft; samt

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 6, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående befrielse för J. O. Wiklund, Kalvträsk, från viss betalningsskyldighet;

nr 7, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående upplåtelse av viss fastighet till Malå kommun i Västerbottens län;

nr 8, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att godtaga ackord å kronans fordringar för försälda kronoegendomar;

nr 9, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående medgivande för Kungl. Maj:t att i vissa fall försälja kronoegendom m. m.;

nr 10, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § lagen den 23 december 1914 (nr 451) om hingstbesiktningstväng;

nr 11, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående nedskrivning av ett S. Holmgren, Vilhelmina, beviljat lån för anordnande av kalktillverkning;

nr 12, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av § 1 lagen den 6 juni 1925 (nr 382) angående uppvärmning av till kreatursföda avsedd mjölk m. m.;

nr 13, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa kronan tillhöriga områden inom Karlskrona stad;

nr 14, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa fastigheter i Stensele socken;

nr 15, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa kronoegendomar och lägenheter från sådana egendomar;

nr 16, i anledning av väckt motion angående egnahemslåneverksamheten; och

nr 17, i anledning av väckta motioner om förstärkning av den s. k. älgskadefonden samt viss ändring i villkoren för bidrag ur samma fond.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 2.30 e. m.

In fidem

G. H. Berggren.

Fredagen den 14 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.

Föredrogs och hänvisades till bankoutsittet Kungl. Maj:ts proposition nr 63, angående villkoren för pension åt visst indelt manskap vid marinen.

Föredrogs och hänvisades till jordbruksutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 64, angående överlämnande av visst markområde till Ljungbyheds municipalsamhälle.

Föredrogs och hänvisades till bankoutsittet Kungl. Maj:ts proposition nr 65, angående ersättning till Axel Bernhard Axelson i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring.

Föredrogs och hänvisades till behandling av lagutskott Kungl. Maj:ts proposition nr 67, med förslag till lag angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om kreditparr.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 68, angående anslag till vissa byggnadsarbeten vid statens sinnessjukhus.

Föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 69, med förslag till lag angående ändrad lydelse av 75 § lagen den 7 juni 1934 (nr 242) om vägdistrikt.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 70, angående bidrag till specialutbildning av barnsjuksköterskor.

Föredrogs och hänvisades till bevillningsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 71, angående åtgärder till sockerbetsodlingens uppehållande.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 72, angående utbetalning av preskriberade skadestånd till viss personal vid statens järnvägar.

Föredrogs, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran statsutskottets utlåtanden nr 25 och 26, bevillningsutskottets betänkande nr 3 samt första lagutskottets utlåtande nr 3.

Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena *Sandler* avlämnade Kungl. Maj:ts proposition nr 73, angående försäljning av Väsby kungsgård i Sala stad.

Föredrogos, men bordlades ånyo på flera ledamöters begäran första lagutskottets utlåtanden nr 4—7, andra lagutskottets utlåtanden nr 4—10 samt jordbruksutskottets utlåtanden nr 6—17.

Föredrogs och bordlades på begäran Kungl. Maj:ts denna dag avlämnade proposition nr 73.

Anmälades och bordlades

bankoutskottets utlåtande nr 3, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; och

första lagutskottets utlåtande nr 8, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1932 (nr 156) om anstånd i särskilt fall med gälds betalning.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.07 e. m.

In fidem

G. H. Berggren.
